

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM
ODWOŁAWCZE
w BYDGOSZCZY**

Bydgoszcz, dnia 25 września 2023 r.

SKO-4220/35/23

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy w składzie orzekającym:

Przewodniczący - *Jerzy Jamiołkowski*
Członkowie - *Ewa Trućko*
- *Żaneta Sikorska*

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 25 września 2023 r. sprawy z odwołania PRO-EKO Sp. z o.o. z siedzibą w Grudziądzu, reprezentowanej przez Pana Michała Schmidta, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą EKOTER ochrona środowiska z siedzibą w Bydgoszczy, od decyzji Burmistrza Świecia z dnia 02 sierpnia czerwca 2023 r., znak: ROŚiGK.6220.8.21.2022, w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa zakładu produkcyjnego SOIL PRO-EKO”, zlokalizowanego na działkach o nr ewid. 16/3 i 17/8, obręb Sulnowo, gmina Świecie”;

na podstawie art. 1, art. 2 i art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 570), art. 17 pkt 1, art. 138 § 2 w zw. z art. 6, art. 7, art. 8, art. 77 § 1, art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.), zwanej dalej: „K.p.a.” oraz w zw. z art. 59 ust. 1 pkt 1, art. 71 ust. 1, ust. 2 pkt 1, art. 74 ust. 3, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80 ust. 2, art. 82 ust. 1 oraz art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.), zwanej dalej: „uouioś”, § 2 ust. 1 pkt 47 oraz § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.),

orzeka:

- uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 17 marca 2022 r., z datą wpływu do Urzędu Miejskiego w Świeciu – 21 marca 2022 r. PRO-EKO Sp. z o.o. z siedzibą Grudziądzu, reprezentowana przez Pana Michała Schmidta, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą EKOTER ochrona środowiska z siedzibą w Bydgoszczy, wystąpiła do Burmistrza Świecia z wnioskiem

o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa zakładu produkcyjnego SOIL PRO-EKO”, zlokalizowanego na działkach o nr ewid. 16/3 i 17/8, obręb Sulnowo, gmina Świecie.

Do wniosku załączono m.in. poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, mapę przedstawiającą zakres oddziaływania przedsięwzięcia, Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wypisy z ewidencji gruntów obejmujący przewidywany obszar, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, pełnomocnictwo.

Organ pierwszoinstancyjny po dokonaniu wstępnych czynności związanych z ustaleniem stron postępowania, obwieszczeniem z dnia 20 kwietnia 2023 r. zawiadomił o przystąpieniu do procedury przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i rozpoczęciu procedury udziału społeczeństwa w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia, wszczęciu postępowania w niniejszej sprawie oraz o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy, a także zgłaszania wniosków i dowodów.

Zgodnie z dyspozycją art. 77 ust. 1 pkt 1, pkt 2 i pkt 4 uouioś, organ pierwszoinstancyjny pismami z dnia 20 kwietnia 2023 r. wystąpił o wymagane prawem uzgodnienia i opinie.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Świeciu w piśmie z dnia 17 maja 2023 r., znak: N.NZ.9022.1.54.2023, przedstawił warunki, jakie powinna spełniać decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej inwestycji oraz wyraził opinię, że planowane przedsięwzięcie przy zastosowaniu proponowanych rozwiązań, nie powinno powodować zagrożenia oraz znaczącego wzrostu negatywnego oddziaływania na środowisko i zdrowie ludzi.

Z kolei Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Gdańsku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, w opinii z dnia 25 maja 2023 r., znak: GD.ZZŚ.5.435.58.2022.WL, uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia oraz wskazał warunki jego realizacji. Organ opiniujący podkreślił, że uwzględniając charakter, skalę i lokalizację przedsięwzięcia, nie przewiduje się jego negatywnego oddziaływania na stan jednolitych części wód oraz na realizację celów środowiskowych określonych dla nich w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”.

Natomiast Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, po wezwaniu Inwestora pismem z dnia 07 czerwca 2022 r. do złożenia wyjaśnień i uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, postanowieniem z dnia 19 stycznia 2023 r., znak: WOO.4221.86.2022.JO1.8, uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia na podstawie raportu o oddziaływaniu na środowisko wraz z jego uzupełnieniami dostarczonymi przez Inwestora oraz określił warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia.

W ocenie RDOŚ, uwzględniając charakter planowanej inwestycji, możliwe zagrożenia dla środowiska, a także rodzaj i skalę możliwego oddziaływania oraz planowane rozwiązania techniczne i technologiczne, można stwierdzić, że omawiane zamierzenie, przy uwzględnieniu warunków eksploatacji przedsięwzięcia wskazanych w postanowieniu, nie wpłynie negatywnie na środowisko, zaś zastosowanie wskazanych w raporcie o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, zapewni ochronę środowiska przed negatywnym oddziaływaniem inwestycji na etapie jej realizacji i eksploatacji.

W związku z przedłożonymi Burmistrzowi Świecia uzupełnieniami do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz dodatkowymi wyjaśnieniami, analizą akustyczną i nowym bilansem akustycznym terenu inwestycyjnego, organ I instancji ponownie wystąpił pismami z dnia 24 lutego 2023 r. do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Świeciu oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej

Wód Polskich w Gdańsku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o uzgodnienie i zaopiniowanie planowanej inwestycji w oparciu o aktualny i ujednoczony raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Wskazane wyżej organy współdziałające odpowiedziały, że podtrzymują swoje dotychczasowe stanowiska wyrażone odpowiednio: w postanowieniu z dnia 22 maja 2022 r., przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Wód Polskich w Gdańsku oraz w opinii z dnia 17 maja 2022 r., przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Świeciu.

Obwieszczeniem z dnia 30 marca 2023 r. organ I instancji poinformował o otrzymaniu wymaganych opinii i uzgodnień oraz o ponownym udziale społeczeństwa w postępowaniu, a także o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy, zgłaszania wniosków i dowodów w terminie 30 dni od dnia dokonania obwieszczenia.

W określonym wyżej terminie w ramach udziału społeczeństwa w postępowaniu nie wpłynęły żadne uwagi czy też wnioski.

Obwieszczeniem z dnia 02 maja 2023 r. Burmistrz Świecia, stosownie do art. 10 § 1 i art. 49 K.p.a., poinformował o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także do złożenia dodatkowych wyjaśnień mogących mieć znaczenie w sprawie.

Pismem z dnia 20 czerwca 2023 r. Burmistrz Świecia wystąpił do Wydziału Budownictwa, Architektury, Geodezji, Gospodarki Gruntami i Planowania Urzędu Miejskiego w Świeciu o ostateczną weryfikację zgodności planowanej inwestycji z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (m.p.z.p.).

W odpowiedzi Burmistrz Świecia otrzymał pismo z dnia 23 czerwca 2023 r., znak: BAGiGG.6724.16.2023, w konkluzji którego stwierdzono, „Budowa zakładu produkcyjnego SOIL PRO-EKO” zlokalizowanego na działkach nr 16/3 i 17/8, w obrębie ewidencyjnym Sulnowo, związanego z przetwarzaniem odpadów, nie jest zgodna z ustaleniami m.p.z.p.

Uwzględniając otrzymane informacje od jednostki wewnętrznej Urzędu Miejskiego w Świeciu, a więc właściwie od samego siebie, organ I instancji doszedł do wniosku, że planowana inwestycja nie jest zgodna z zapisami m.p.z.p.

Organ podkreślił, że jeśli na wskazanych we wniosku działkach miałyby być dopuszczona działalność związana z przetwarzaniem odpadów, to w m.p.z.p. musiałyby zostać one oznaczone symbolem „O”, ponieważ symbolem „O” oznaczane są tereny, na których to gmina ma zamiar prowadzić gospodarkę odpadami lub na których zamierza umożliwić innym podmiotom prowadzenie gospodarki odpadami, np. w formie składowiska odpadów, spalarni odpadów, czy też instalacji do przetwarzania odpadów.

W ocenie organu I instancji prowadzenie działalności związanej z przetwarzaniem odpadów na terenach obiektów produkcyjnych, składów i magazynów (P) oraz usług (U), spowodowałyby sprzeczność z zapisami art. 15 ust. 2 pkt 1 oraz art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2023 r., poz. 977 ze zm.), który przyjmuje ład przestrzenny za podstawę działań planistycznych, z uwagi na diametralnie różny sposób użytkowania tych terenów z punktu widzenia urbanistycznego, jak i funkcjonalnego.

Według organu I instancji, skoro ustawodawca rozgraniczył tereny związane z przetwarzaniem odpadów (O) od terenów obiektów produkcyjnych, składów i magazynów (P) oraz usług (U), to tego typu rozdział musi mieć swoje miejsce w dokumentach stanowiących akty prawa miejscowego, przez co ogranicza się do minimum możliwość powstawania konfliktów społecznych związanych z brakiem pewności, co do przyszłego zagospodarowania terenów.

Organ wskazał, że m.p.z.p. jest bezwzględnie wiążącym aktem prawa, zaś stosownie do obowiązujących przepisów projektowana działalność musi być tożsama względem uchwalonego przeznaczenia terenu.

Burmistrz Świecia wskazał, że skoro zgodnie z art. 80 ust. 2 uouioś, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach można wydać po stwierdzeniu zgodności lokalizacji

przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu, o ile został on uchwalony, zatem w sytuacji, gdy zdaniem organu planowana inwestycja nie jest zgodna z ustaleniami m.p.z.p., to organ powinien wydać decyzję odmawiającą wyrażenia zgody na jej realizację.

W dniu 26 czerwca 2023 r. w siedzibie Urzędu Miejskiego w Świeciu z inicjatywy Inwestora odbyło się spotkanie, w którym uczestniczyli przedstawiciele Urzędu Miejskiego w Świeciu oraz pełnomocnicy Inwestora. Podczas spotkania zostały omówione wątpliwości, co do zgodności inwestycji z m.p.z.p., a także poinformowano przedstawicieli Inwestora o perspektywie wydania decyzji odmownej co do możliwości realizacji planowanego przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 03 lipca 2023 r. Inwestor reprezentowany przez pana Michała Schmidta, przedstawił swoje stanowisko, nie zgadzając się z interpretacją organu I instancji co do niezgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami m.p.z.p. W ocenie Inwestora realizacja i eksploatacja planowanego przedsięwzięcia, z uwagi na ukierunkowanie na działalność produkcyjną jest zgodna z ustaleniami m.p.z.p. Strona podkreśliła, że z taką interpretacją zgadzał się również Burmistrz Świecia przez większość postępowania administracyjnego, czego dowodem są wskazane pisma organu I instancji kierowane do organów współdziałających, jak również treść obwieszczeń, gdzie organ wprost stwierdził, że „... uznaje się, że realizacja planowanej inwestycji jest zgodna z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, ustanowionego dla analizowanego obszaru.”.

Strona zaznaczyła, że w prowadzonym postępowaniu organy współdziałające, będące wyspecjalizowanymi organami ochrony środowiska, nie miały wątpliwości w kwestii zgodności planowanej inwestycji z m.p.z.p., ponieważ gdyby było inaczej, to z pewnością ewentualna niezgodność została by wskazana w ich opiniach i uzgodnieniach.

Inwestor dla wzmocnienia swojej argumentacji przywołał szereg orzeczeń sądów administracyjnych, a w tym Naczelnego Sądu Administracyjnego i podkreślił, że z przytoczonego orzecznictwa wynika wyraźnie, iż ograniczanie planowanej działalności gospodarowania odpadami jedynie do terenów oznaczonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego jako „O” oraz stwierdzenie niezgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami m.p.z.p. w przypadku oznaczenia innego niż „O” przez Burmistrza Świecia jest niewłaściwe.

Strona wskazała, że planowane przedsięwzięcie stanowi działalność produkcyjną, która jednocześnie stanowić będzie instalację do przetwarzania odpadów, ponieważ odpady będą stanowić surowiec do produkcji, a w wyniku procesu powstawać będą produkty takie jak: nawozy wapniowe, polepszacze glebowe, kruszywa, podłoża i materiały rekultywacyjne.

Inwestor zaznaczył również, że zgodnie z art. 32 Konstytucji RP w polskim porządku prawnym obowiązuje zasady równości oraz zakaz dyskryminacji, bowiem w myśl tego artykułu:

1. Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.
2. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny.

W ocenie Strony organ pierwszej instancji dopuścił się naruszenia wyżej wskazanych zasad, ponieważ z analizy ogólnodostępnych informacji za pośrednictwem Bazy Danych o Produktach i Opakowaniach oraz o Gospodarce Odpadami, wynika, że na terenie gminy Świecie funkcjonują firmy zajmujące się gospodarowaniem odpadami tj. przetwarzaniem lub zbieraniem odpadów, które jednocześnie znajdują się na terenach objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego o oznaczeniu innym niż „O”. Strona przykładowo wymieniła osiem takich podmiotów.

Uwzględniając powyższe, zdaniem Strony, wyjaśnienia wymaga, czy przedstawiona w przedmiotowej sprawie interpretacja, że przetwarzanie odpadów możliwe jest tylko na terenach oznaczonych symbolem „O” w m.p.z.p. jest jednorazowa, czy stosowana była we

wcześniejszych postępowaniach oraz czy stosowana będzie w przyszłości. W ocenie Inwestora zachodzi podejrzenie, że organ I instancji „usilnie szuka przesłanki prawnej do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”.

Mając powyższe na uwadze Inwestor wniósł o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia, zgodnie z żądaniem i przedłożoną dokumentacją w sprawie.

Pismem z dnia 26 lipca 2023 r., działający z upoważnienia Burmistrza Świecia, Kierownik Wydziału Budownictwa, Architektury, Geodezji, Gospodarki Gruntami i Planowania Przestrzennego – mgr inż. Wiesław Ratkowski podtrzymał poprzednie stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 23 czerwca 2023 r., zaznaczając jednocześnie, że przedmiotowe stanowisko nie posiada charakteru wiążącego, a co najwyżej może być brane pod uwagę tak, jak każdy inny dowód podlegający ocenie organu decyzyjnego.

Biorąc powyższe pod uwagę Burmistrz Świecia decyzją z dnia 02 sierpnia czerwca 2023 r., znak: ROŚiGK.6220.8.21.2022, w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa zakładu produkcyjnego SOIL PRO-EKO”, zlokalizowanego na działkach o nr ewid. 16/3 i 17/8, obręb Sulnowo, gmina Świecie”, odmówił zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia, uznając ostatecznie, że nie jest ono zgodne z ustaleniami obowiązującego m.p.z.p.

Z uzasadnienia decyzji wynikało, że planowane przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, stosownie do § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.), co oznacza, że przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko było wymagane obligatoryjnie, a więc sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko też było obligatoryjne.

Ponadto Inwestor zakwalifikował inwestycję jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o którym jest mowa w § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r.

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wraz z uzupełnieniami, sporządziła firma EKOTER ochrona środowiska z siedzibą w Bydgoszczy, pod kierownictwem Pana Michała Schmidta.

Planowana inwestycja polega na budowie zakładu produkcyjnego SOIL PRO-EKO, zlokalizowanego na działkach o nr ewid. 16/3 i 17/8, obręb Sulnowo, gmina Świecie. Obecnie obszar przedsięwzięcia stanowi teren pól uprawnych.

Teren przedsięwzięcia objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (m.p.z.p.), który został przyjęty Uchwałą nr 35/15 Rady Miejskiej w Świeciu z dnia 29 stycznia 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu Strefy Rozwoju Gospodarczego Vistula Park II we wsi Sulnowo (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. Z 19 lutego 2015 r., poz. 499). Zgodnie z ustaleniami m.p.z.p. teren przedsięwzięcia został oznaczony symbolem 8P/U, dla którego wyznaczono przeznaczenie terenu dla obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, zabudowy usługowej (w tym handel)

Docelowy bilans terenu przedsięwzięcia przedstawia się następująco:

- 1) obiekty budowlane – ok. 1770 m²;
- 2) powierzchnia utwardzona – ok. 5552 m²;
- 3) powierzchnia pozostała – ok. 2864 m².

Na przedmiotowym terenie prowadzona będzie działalność w zakresie przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne, w celu uzyskania produktów: nawozów wapniowych, polepszaczy glebowych, kruszyw, podłoży i materiałów rekultywacyjnych.

Etap realizacji przewiduje budowę zakładu, na który składać się będą: plac produkcyjny, miejsca magazynowania odpadów, zbiornik na odcieki, ogrodzenie terenu,

kontener socjalno-biurowy, droga wewnętrzna, miejsca parkingowe, hala. Realizacja inwestycji będzie podlegać etapowaniu.

W zakres prac realizacyjnych etapu I wchodzi budowa następujących elementów:

- szczelnego placu produkcyjnego o powierzchni ok. 2500 m²,
- połowy hali (część produkcyjna) o powierzchni ok. 750 m² wyposażonej w biofiltr oraz wentylator wyciągowy,
- boksów na odpady,
- dróg wewnętrznych,
- parkingu,
- zbiornika na odcieki,
- ogrodzenia terenu zakładu wraz z nasadzeniem zieleni izolacyjno-osłaniającej,
- posadowienie kontenera socjalno-bytowego.

Z kolei w zakres prac realizacyjnych etapu II wchodzić będzie:

- rozbudowa szczelnego placu produkcyjnego o powierzchni ok. 2500 m²,
- budowa połowy hali o powierzchni ok. 750 m², wyposażonej w infrastrukturę do suszenia odpadów,
- wyposażenie zakładu w dwa silosy magazynowe.

Zarówno po realizacji etapu I, jak i etapu II, wykorzystywane będą te same maszyny i urządzenia, tj.: ładowarka kołowa, przierzucarka samojezdna lub ciągnik z przierzucarką, przesiewacz bębnowy.

Przetwarzanie odpadów stanowić będzie proces R3, tj. recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki oraz proces R5, czyli recykling lub odzysk innych materiałów nieorganicznych.

Do produkcji polepszaczy glebowych, nawozów wapniowych, podłoży i materiałów rekultywacyjnych dodawane będą komponenty: materiały strukturalne, składniki mineralne, regulatory pH i szczepy bakterii. Do produkcji kruszyw dodane zostaną cementy, żwiry, piaski, bentonit i regulatory pH.

Początkowo proces przetwarzania prowadzony będzie z wydajnością ok. 13650 Mg/rok, ok. 37,4 Mg/dobę. Po realizacji wszystkich etapów osiągnięta zostanie docelowa wydajność, tj. ok. 27300 Mg/rok, czyli ok. 74,8 Mg/dobę.

Ponadto, w wyniku przetwarzania odpadów (segregacji) powstawać będą odpady papieru i tektury, metali, tworzyw sztucznych, szkła. Odpady te będą stanowić tzw. domieszki. Odpad 19 12 09 powstanie w końcowym etapie przetwarzania w wyniku przesiania materiału i rozdzielenia odpadu od produktu końcowego.

Odpady przetwarzane magazynowane będą w boksach lub hali na utwardzonym podłożu albo w silosach ustawionych na utwardzonym placu. Wytwarzane odpady magazynowane będą w pojemnikach, workach, kontenerach na utwardzonym placu na terenie zakładu lub wewnątrz hali ze szczelną posadzką.

Odpady przekazywane będą do zagospodarowania uprawnionym odbiorcom. Na terenie planowanej inwestycji zostanie wydzielona powierzchnia przeznaczona do czasowego magazynowania powstających odpadów. Odpady planuje się magazynować na zabezpieczonym placu przed dostępem osób postronnych. Materiały pyliste będą zabezpieczone przed rozwiewaniem, np. poprzez przykrywania plandekami.

W promieniu ok. 150 m od terenu przedsięwzięcia nie występują tereny chronione akustycznie. Najbliższe tego typu tereny znajdują się na nieruchomości stanowiącej działkę nr 14, obręb Sulnowo, w odległości ok. 260 m od terenu przedsięwzięcia (w kierunku północno-zachodnim).

Planowana inwestycja położona jest w obszarze jednolitej części wód podziemnych oznaczonych europejskim kodem: PLGW200037, zaliczonym do regionu wodnego Dolnej Wisły. Stan ilościowy i chemiczny tej JCWPd został oceniony jako dobry. Rozpatrywana jednolita część wód podziemnych nie jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych, tj. utrzymania co najmniej dobrego stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych.

Organ I instancji wskazał, że w polskim orzecznictwie można spotkać się ze stanowiskiem, iż zgodność z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego powinna być badana dopiero na etapie wydania decyzji, co ma uzasadnienie w przedmiotowej sprawie, a nie na etapie występowania o wydanie decyzji i uzyskiwania stosownych uzgodnień i opinii.

Uznając powyższe okoliczności Burmistrz Świecia uznał, że planowana inwestycja nie jest zgodna z m.p.z.p. i z tych względów decyzją z dnia 02 sierpnia 2023 r., znak: ROŚiGK.6220.8.21.2022, odmówił zgody na jej realizację.

Od powyższej decyzji odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy za pośrednictwem Burmistrza Świecia, w ustawowym terminie, złożył Inwestor : PRO-EKO Sp. z o.o. z siedzibą w Grudziądzu, reprezentowana przez Pana Michała Schmidta, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą EKOTER ochrona środowiska z siedzibą w Bydgoszczy, wnosząc o jej uchylenie i wydanie decyzji ustalającej warunki środowiskowe dla planowanego przedsięwzięcia albo ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Zaskarżonej decyzji zarzucono naruszenie następujących przepisów:

- 1) art. 7, art. 77 § 1, art. 80 K.p.a., poprzez naruszenie zasady prawdy obiektywnej i niepodejmowanie z urzędu wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, poprzez nierozpatrzenie całego zgromadzonego materiału dowodowego oraz poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów;
- 2) art. 8 § 1 i art. 9 K.p.a. poprzez prowadzenie postępowania w sposób niebudzący zaufania stron do organów władzy publicznej, z naruszeniem zasady proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania, a także zasady uprawnionych oczekiwań (zasady pewności prawa) poprzez rozpatrzenie sprawy w sposób nieprzewidywalny i niekonsekwentny, a w tym samym niezgodny z dotychczasową praktyką;
- 3) art. 107 § 1 i § 3 K.p.a. poprzez brak należytego uzasadnienia podjętego rozstrzygnięcia;
- 4) art. 80 ust. 2 uouioś, poprzez błędne ustalenie, że planowane przedsięwzięcie nie jest zgodne z ustaleniami m.p.z.p.

W uzasadnieniu odwołania Strona przywołała ustalenia m.p.z.p., przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Świeciu Nr 35/15 z dnia 29 stycznia 2015 r., zgodnie z którym teren przedsięwzięcia został oznaczony symbolem 8P/U i dla którego wyznaczono ustalenia szczegółowe, przytoczone enumeratywnie przez Stronę.

Strona podkreśliła, że m.p.z.p., obowiązujący dla terenu planowanej inwestycji, nie wskazuje na zakaz realizowania działalności gospodarczej związanej z gospodarowaniem odpadami, jeżeli stanowi ona jednocześnie działalność produkcyjną. W ocenie Inwestora nie ma najmniejszych wątpliwości, że realizacja i eksploatacji planowanego przedsięwzięcia, z uwagi na ukierunkowanie na działalność produkcyjną, jest zgodna z ustaleniami m.p.z.p.

W dalszej części odwołania Inwestor powtórzył argumentację przedstawioną w piśmie z dnia 03 lipca 2023 r. oraz przytoczył w sposób obszerny bogate orzecznictwo sądów administracyjnych, a w tym wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego potwierdzające stanowisko strony odwołującej się, a tym samym wskazujące na wadliwość rozstrzygnięcia dokonanego przez Burmistrza Świecia w przedmiotowej sprawie. M.in. z uzasadnienia wyroku NSA z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt: II OSK 1553/16, LEX nr LEX nr 2200844, wynika, że „Z przepisów rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) wynika, że w projekcie rysunku planu miejscowego należy stosować podstawowe barwne oznaczenia graficzne i literowe dotyczące przeznaczenia terenów. W przypadku terenów infrastruktury technicznej przeznaczonych na gospodarowanie odpadami jest to symbol "O" i kolor ciemnoszary (pkt 7.1 załącznika nr 1 do rozporządzenia). Nie oznacza to jednak, że tylko na tak oznaczonych terenach dopuszczalne jest gospodarowanie odpadami. Tego rodzaju wąska wykładnia przepisów rozporządzenia prowadziłaby do nieuzasadnionego ograniczenia zarówno władztwa planistycznego gminy, jak i swobody działalności gospodarczej. Oznaczałaby bowiem, że gospodarowanie odpadami możliwe jest tylko na

terenach oznaczonych symbolem O, a więc tylko w ściśle określonych i z góry przewidzianych miejscach.”

Inwestor wskazał, że w piśmie Wydziału Budownictwa, Architektury, Gospodarki Gruntami i Planowania Przestrzennego Urzędu Miejskiego w Świeciu z dnia 23 czerwca 2023 r. powołano się na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego, również cytowany przez Stronę, ale dokonano tego w odniesieniu tylko do wybranego fragmentu uzasadnienia, co zniekształciło treść poglądu wyrażonego przez NSA. Zdaniem Strony mógł to być zabieg celowy, dla potrzeb uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Według Strony organ administracji publicznej nie powinien opierać swojego stanowiska o wybrane fragmenty wyroku, które w kontekście całości wyroku, nadają rozstrzygnięciu Burmistrza Świecia zupełnie inne znaczenie. Odnosząc się do treści przywołanego orzecznictwa Strona zaznaczyła, że „żaden przepis powszechnie obowiązującego prawa nie stanowi zakazu lokalizacji przedsięwzięć obejmujących gospodarkę odpadami poza terenami wyraźnie na ten cel przeznaczonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego”.

Odwołująca się strona analogicznie jak to uczyniła w piśmie z dnia 03 lipca 2023 r., odwołała się do konstytucyjnej zasady równości, wynikającej z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP, zgodnie z którą „Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne”. Zdaniem Strony organ I instancji w zaskarżonej decyzji naruszył wyżej wskazaną zasadę, ponieważ z analizy ogólnodostępnych informacji za pośrednictwem Bazy Danych o Produktach i Opakowaniach oraz o Gospodarce Odpadami, wynika, że na terenie gminy Świecie funkcjonują firmy zajmujące się gospodarowaniem odpadami tj. przetwarzaniem lub zbieraniem odpadów, które jednocześnie znajdują się na terenach objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego o oznaczeniu innym niż „O”. Przykładowo Strona wymieniła osiem takich podmiotów, co w jej ocenie wyraźnie wskazuje na naruszenie zasady równości przez Burmistrza Świecia.

Dla potwierdzenia słuszności swojej argumentacji Inwestor przywołał tezę z uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 07 listopada 2017 r., sygn. akt: II SA/Op 452/17, LEX nr 2403849, zgodnie z którą:

„Odmowa zezwolenia na prowadzenie wnioskowanej działalności - zbieranie odpadów na danym terenie, w sytuacji, gdy zezwala się na tożsamą działalność innemu podmiotowi, narusza konstytucyjną zasadę równości wobec prawa (art. 32 Konstytucji RP) i jest nie do zaakceptowania w państwie prawa. Na okoliczność tę zwracała uwagę skarżąca Spółka na rozprawie sądowej, wskazując na zezwolenie wydane innemu podmiotowi na zbieranie odpadów, funkcjonującemu od około 10 lat na terenie gminy, w odległości około 500 m od działki nr a, tj. gminnej (...). Taka sytuacja narusza też ujęty w art. 8 K.p.a. obowiązek prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do organów władzy publicznej. Nie budzi takiego zaufania odmienne interpretowanie tych samych przepisów przez organy decydujące o zezwoleniu, jak też wydanie odmiennych decyzji dla różnych podmiotów, o ile ich sytuacja faktyczna i prawa jest taka sama.”

Biorąc powyższe względu pod uwagę, w ocenie Inwestora, odwołanie jest w pełni uzasadnione.

Burmistrz Świecia w piśmie przewodnim z dnia 23 sierpnia 2023 r. przekazującym akta sprawy nie ustosunkował się do zarzutów przedstawionych w odwołaniu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy działając w trybie odwoławczym ustaliło i zważyło co następuje: odwołanie PRO-EKO Sp. z o.o. w Grudziądzu, reprezentowanej przez Pana Michała Schmidta, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą EKOTER ochrona środowiska z siedzibą w Bydgoszczy, jest uzasadnione, ponieważ zaskarżona decyzja nie odpowiada prawu.

Materialnoprawną podstawę zaskarżonej decyzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.), zwanej dalej: „uouioś”).

Na początku warto wyraźnie podkreślić, że co do zasady postępowanie w sprawie uwarunkowań środowiskowych przedsięwzięcia przeprowadza się przed wydaniem decyzji zezwalającej na inwestycję. Postępowanie to dotyczy planowanego dopiero przedsięwzięcia i sprowadza się do ustalenia, czy inwestycja w kształcie opisanym przez Inwestora we wniosku zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska (zob. wyrok NSA w Warszawie z dnia 22 kwietnia 2010 r., sygn. akt II OSK 696/2009, opubl. www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie stanowi aktu, który dawałby podstawę do rozpoczęcia robót i realizacji inwestycji, a tym samym nie narusza na tym etapie inwestycyjnym żadnych praw osób trzecich i nie prowadzi do wyrządzenia znacznej szkody lub nieodwracalnych skutków (postanowienie NSA z dnia 01 lutego 2010 r., sygn. akt II OZ 35/10, opubl. Wspólnota 2010/8/26).

Istotą więc postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest rozpoznanie wszelkich zagrożeń i uciążliwości zamierzonego przedsięwzięcia wobec środowiska i dopiero na tej podstawie określenie wpływu planowanej inwestycji na środowisko, a następnie warunków likwidacji lub minimalizacji stwierdzonych zagrożeń.

Samo uzyskanie pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie przesądza jeszcze o tym, czy Inwestor przystąpi do realizacji planowanego przedsięwzięcia. Skoro bowiem decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa szczegółowe warunki realizowania zamierzonego przedsięwzięcia na danym terenie, to do Inwestora będzie należała decyzja, czy przy spełnieniu nałożonych decyzją warunków inwestycja nadal będzie dla niego opłacalna. Należy również pamiętać, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest jednym z etapów realizacji inwestycji i wcale nie musi oznaczać, że w przypadku pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zainteresowany podmiot uzyska również pozostałe, wymagane odrębnymi przepisami pozwolenia umożliwiające mu realizację zamierzonego przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 71 ust. 1 uouioś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Przy czym w myśl ust. 2 cyt. artykułu uzyskanie decyzji środowiskowej jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Określenie rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w przypadku przedmiotowej sprawy uregulowane jest w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.).

Planowane zamierzenie inwestycyjne zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, stosownie do § 2 ust. 1 pkt 47 cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów, co oznacza, że przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko było wymagane obligatoryjnie. Zgodnie z wyżej wskazanym przepisem do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, zalicza się: instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.).

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie zakładu produkcyjnego SOIL PRO-EKO, zlokalizowanego na działkach o nr ewid. 16/3 i 17/8, obręb Sulnowo, gmina Świecie. W ramach prowadzonej działalności prowadzona będzie produkcja 4 rodzajów produktów, tj.: nawozów wapniowych, polepszaczy glebowych, kruszyw, podłoży i materiałów rekultywacyjnych. Materiałem wejściowym do produkcji wskazanych nawozów

będą odpady, których lista oraz ilości zostały przedstawione szczegółowo w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a zatem planowane przedsięwzięcie będzie związane z eksploatacją instalacji do przetwarzania odpadów. Planowane przedsięwzięcie stanowi więc jednocześnie działalność produkcyjną, co jest wyraźnie wskazane w tytule przedsięwzięcia oraz w przedłożonych dokumentach w sprawie.

Teren przedsięwzięcia objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (m.p.z.p.), który został przyjęty Uchwałą nr 35/15 Rady Miejskiej w Świeciu z dnia 29 stycznia 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu Strefy Rozwoju Gospodarczego Vistula Park II we wsi Sulnowo (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. Z 19 lutego 2015 r., poz. 499). Zgodnie z ustaleniami m.p.z.p. teren przedsięwzięcia został oznaczony symbolem 8P/U, dla którego wyznaczono przeznaczenie terenu dla obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, zabudowy usługowej (w tym handel)

Docelowy bilans terenu przedsięwzięcia przedstawia się następująco:

- 1) obiekty budowlane – ok. 1770 m²;
- 2) powierzchnia utwardzona – ok. 5552 m²;
- 3) powierzchnia pozostała – ok. 2864 m².

Na przedmiotowym terenie prowadzona będzie działalność w zakresie przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne, w celu uzyskania produktów: nawozów wapniowych, polepszaczy glebowych, kruszyw, podłoży i materiałów rekultywacyjnych.

Teren inwestycji położony jest w obszarze jednolitej części wód podziemnych oznaczonych europejskim kodem: PLGW200037, zaliczanym do regionu wodnego Dolnej Wisły. Stan ilościowy i chemiczny tej JCWPd został oceniony jako dobry. Rozpatrywana jednolita część wód podziemnych nie jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych, tj. utrzymania co najmniej dobrego stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych.

Realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, w myśl art. 59 ust. 1 pkt 1 uouioś, wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko dokumentem stanowiącym zasadnicze źródło informacji o przedsięwzięciu jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Przez ocenę oddziaływania przedsięwzięcia rozumie się postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności:

- a) weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- b) uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
- c) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Celem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko jest analiza wpływu przedsięwzięcia na środowisko, jak również możliwości oraz sposobów zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Jak wyżej wskazano, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa wyłącznie wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. Ocena oddziaływania na środowisko jest więc szczególną procedurą mającą na celu ocenę skutków realizacji danego przedsięwzięcia na środowisko i jego elementy, decydującą o możliwości realizacji przedsięwzięcia.

W niniejszej sprawie, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Świeciu w piśmie z dnia 17 maja 2023 r., znak: N.NZ.9022.1.54.2023, przedstawił warunki, jakie powinna spełniać decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej inwestycji oraz wyraził opinię, że planowane przedsięwzięcie przy zastosowaniu proponowanych rozwiązań,

nie powinno powodować zagrożenia oraz znaczącego wzrostu negatywnego oddziaływania na środowisko i zdrowie ludzi.

Z kolei Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Gdańsku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, w opinii z dnia 25 maja 2023 r., znak: GD.ZZŚ.5.435.58.2022.WL, uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia oraz wskazał warunki jego realizacji. Organ opiniujący podkreślił, że uwzględniając charakter, skalę i lokalizację przedsięwzięcia, nie przewiduje się jego negatywnego oddziaływania na stan jednolitych części wód oraz na realizację celów środowiskowych określonych dla nich w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”.

Natomiast Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, po wezwaniu Inwestora pismem z dnia 07 czerwca 2022 r. do złożenia wyjaśnień i uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, postanowieniem z dnia 19 stycznia 2023 r., znak: WOO.4221.86.2022.JO1.8, uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia na podstawie raportu o oddziaływaniu na środowisko wraz z jego uzupełnieniami dostarczonymi przez Inwestora oraz określił warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia.

W ocenie RDOŚ, uwzględniając charakter planowanej inwestycji, możliwe zagrożenia dla środowiska, a także rodzaj i skalę możliwego oddziaływania oraz planowane rozwiązania techniczne i technologiczne, można stwierdzić, że omawiane zamierzenie, przy uwzględnieniu warunków eksploatacji przedsięwzięcia wskazanych w postanowieniu, nie wpłynie negatywnie na środowisko, zaś zastosowanie w raporcie o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, zapewni ochronę środowiska przed negatywnym oddziaływaniem inwestycji na etapie jej realizacji i eksploatacji.

Tut. Kolegium podkreśla, że zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 06 marca 2018 r., sygn.. akt: II SA/Bk 916/17, LEX nr 2464192, wyrażony w toku postępowania środowiskowego sprzeciw okolicznych mieszkańców wobec przedsięwzięcia, nie może stanowić podstawy do odmowy wydania decyzji środowiskowej. Treść decyzji środowiskowej jest konglomeratem wyników uzgodnień i opinii organów współdziałających w procesie podejmowania decyzji, ustaleń przedłożonego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i wyników postępowania z udziałem społeczeństwa. Podważanie wiarygodności elementów składowych decyzji środowiskowej, nie może być gołosłowne. Zwłaszcza raportowi o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przysługuje szczególna wartość dowodowa, wynikająca z kompleksowego charakteru analizy przedsięwzięcia i jego wpływu na środowisko. Podważenie jego ustaleń może nastąpić jedynie, co do zasady, poprzez przedstawienie równie kompletnej analizy uwarunkowań przyrodniczych (tzw. kontrraportu), sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy raportu, której wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności do tych zawartych w raporcie przedłożonym przez inwestora.

Kolegium zaznacza, że raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stanowi kluczowy dowód w sprawach dotyczących ustalenia środowiskowych uwarunkowań danej inwestycji. W konsekwencji organ I instancji, jak i organ odwoławczy, mają obowiązek sprawdzenia zawartości raportu w kontekście spełnienia wymogów formalnych i merytorycznych, co oznacza zwłaszcza ustalenie, czy opracowany raport zawiera komplet niezbędnych informacji pozwalających na ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym tereny sąsiednie, a zwłaszcza danych identyfikujących rodzaj i skalę skutków środowiskowych oraz społecznych. Obowiązkiem organów jest również sprawdzenie materiałów stanowiących podstawę sporządzonego raportu.

W analizowanej sprawie Burmistrz Świecia po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego zaskarżoną decyzją z dnia 02 sierpnia 2023 r. odmówił zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia wskazując, że jest ono niezgodne z ustaleniami m.p.z.p.

Kolegium wskazuje, że stosownie zaś do art. 77 ust. 1 uouioś: jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji:

1) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i. w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskigo;

1a) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze parku narodowego - w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar parku narodowego lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze parku narodowego;

1b) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze rezerwatu przyrody - w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar rezerwatu przyrody lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze rezerwatu przyrody;

2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-28, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

3) zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;

4) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko;

5) zasięga opinii Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej - w przypadku obiektów jądrowych i składowisk odpadów promieniotwórczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe.

Z kolei zgodnie z treścią art. 79 uouioś przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Mówiąc o współdziałaniu pomiędzy organami administracji, należy zwrócić uwagę, że jego zakres został przez ustawodawcę zróżnicowany. W przypadku regionalnego dyrektora ochrony środowiska wymagane jest zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 1 uouioś uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, natomiast od organu państwowej inspekcji sanitarnej oczekuje się, w myśl art. 77 ust. 1 pkt 2 ustawy, jedynie wyrażenia opinii. Oznacza to, że w pierwszym przypadku powinien zostać osiągnięty konsensus co do warunków realizacji konkretnego przedsięwzięcia, w drugim natomiast organ właściwy do wydania decyzji nie jest związany stanowiskiem wyrażonym w opinii.

W niniejszej sprawie wszystkie organy współdziałające pozytywnie zaopiniowały lub uzgodniły planowane przedsięwzięcie stosownie do wskazanych wyżej przepisów

uouioś., wskazując niezbędne wymogi, a także zakres i szczegółowość wymaganych danych pozwalających scharakteryzować przedsięwzięcie, rodzaje oddziaływań oraz elementy środowiska wymagające szczegółowej analizy poprzez m.in. przedstawienie w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Kolegium wskazuje, że stosownie do art. 80 ust. 1 uouioś, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Z kolei w myśl art. 80 ust. 2 uouioś, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (z wyłączeniem decyzji dotyczących inwestycji wskazanych w dalszej części tego przepisu).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych, a w tym Naczelnego Sądu Administracyjnego, ugruntował się pogląd, że w przypadku stwierdzenia niezgodności planowego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego procedowanie co do *meritum*, w sprawie potrzeby ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia niezgodnego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, staje się bezprzedmiotowe (por. np. wyrok NSA z dnia 3 sierpnia 2017 r., sygn. akt II OSK 2631/16, LEX nr 2468881; wyrok NSA z dnia 10 października 2017 r., sygn. akt II OSK 2460/16, LEX nr 2409692). Zawsze bowiem w razie stwierdzenia niezgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązkiem organu jest wydanie decyzji odmownej w sprawie środowiskowych uwarunkowań. Zgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest w świetle art. 80 ust. 2 uouioś **podstawowym kryterium oceny zamierzeń strony ubiegającej się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach**. Jeżeli plan miejscowy nie przewiduje przeznaczenia terenu pod określone przedsięwzięcie lub też wprost zakazuje jego realizacji, to organ ma obowiązek, wobec braku zgodności przedsięwzięcia z planem, wydać decyzję odmowną **bez dalszego badania rzeczywistego wpływu planowanej działalności na środowisko** (por. wyroki NSA: z dnia 04 kwietnia 2023 r., sygn. akt: III OSK 2045/21, LEX nr 5518856; z dnia 26 kwietnia 2013 r., sygn. akt: II OSK 2628/11, LEX nr 1337407; z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt: II OSK 2667/16, LEX nr 2589000).

Taka sytuacja nie wystąpiła jednak w analizowanej sprawie, ponieważ, w ocenie Kolegium, **faktycznie nie ma żadnej sprzeczności pomiędzy lokalizacją planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującego m.p.z.p.**, co jednoznacznie wynika z analizy postanowień tego planu w konfrontacji z przewidywaną działalnością zakładu produkcyjnego SOIL PRO-EKO, a także z faktu, co Strona wyraźnie akcentuje w swoim odwołaniu, że organ przez prawie półtora roku prowadzi postępowanie w pełnym rozmiarze, występuje do wszystkich organów współdziałających o stosowne opinie i uzgodnienia, a organy te nie mają wątpliwości, że lokalizacja inwestycji jest zgodna z m.p.z.p., a w dodatku sam organ I instancji, a więc Burmistrz Świecia zgadzał się z taką interpretacją przez większość postępowania administracyjnego, czego dowodem są pisma organu I instancji kierowane do organów współdziałających, jak również treść obwieszczeń, gdzie organ wprost stwierdził, że „... uznaje się, że realizacja planowanej inwestycji jest zgodna z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, ustanowionego dla analizowanego obszaru.”

W tym miejscu Kolegium zaznacza, że Burmistrz Świecia dla uzasadnienia faktu wydania decyzji środowiskowej odmownej w tak późnej fazie postępowania, czym mógł narazić Inwestora na poniesienie niepotrzebnie dużych kosztów finansowych, przywołuje m.in. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 30 maja 2017 r., sygn. akt: II SA/Gd 44/17, abstrahując od faktu, że w sprawie związanej z tym wyrokiem merytorycznie chodziło o odmienne zagadnienie. Organ nie wziął też pod uwagę najnowszego orzecznictwa NSA w omawianej kwestii, a w tym wyroku NSA z dnia z dnia 04 kwietnia 2023 r., sygn. akt: III OSK 2045/21, LEX nr 5518856 i przywołanych tam wcześniejszych wyroków: z dnia 03 sierpnia 2017 r., sygn. akt: II OSK 2631/16, LEX nr 2468881, czy też z dnia 10 października 2017 r., sygn. akt: II OSK 246/16, LEX nr 2409692, z których w sposób jednoznaczny wynika, że *„jeżeli plan miejscowy nie przewiduje przeznaczenia terenu pod określone przedsięwzięcie, to organ ma obowiązek, wobec braku zgodności przedsięwzięcia z planem, wydać decyzję odmowną w sprawie środowiskowych uwarunkowań, bez konieczności przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym bez konieczności badania rzeczywistego wpływu planowanej działalności na środowisko ani przeprowadzenia postępowania uzgodnieniowego z innymi organami.”*

Z kolei uwzględniając fakt, że na terenie gminy Świecie funkcjonują firmy zajmujące się gospodarowaniem odpadami tj. przetwarzaniem lub zbieraniem odpadów, które jednocześnie znajdują się na terenach objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego o oznaczeniu innym niż „O”, należy uznać zarzuty Inwestora co do naruszenia przez Burmistrza Świecia zasady równości za zasadne. Inwestor w swoim odwołaniu wymienił osiem takich podmiotów, co w jego ocenie wyraźnie wskazuje na naruszenie zasady równości przez Burmistrza Świecia.

Zdaniem Kolegium w takiej sytuacji należy zgodzić się ze stanowiskiem Strony odwołującej się, że takie działanie stanowi zaprzeczenie konstytucyjnej zasady równości podmiotów i wolności gospodarczej i niewątpliwie wskazuje na dyskryminację Strony odwołującej się.

Kolegium wyraźnie podkreśla, że zgodnie z wyrażoną w art. 7 K.p.a. zasadą prawdy obiektywnej, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Z kolei art. 8 K.p.a., statuując m.in. zasadę zaufania do władzy publicznej, stanowi, iż: § 1. Organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania.

§ 2. Organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym.

Kolegium zaznacza, że wyrażona w przepisie art. 8 zasada zaufania do władzy publicznej ma kontekst konstytucyjny i unijny. Organy administracji publicznej są obowiązane, w ramach wykładni zgodnej z Konstytucją RP, uwzględniać, że po pierwsze, zasada zaufania, również w aspekcie procesowym, jest zasadniczym elementem zasady demokratycznego państwa prawa i jako taka ma swoje umocowanie i źródło w art. 2 Konstytucji RP, po drugie, w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego wskazano wiele szczegółowych elementów zasady zaufania, które mogą mieć znaczenie w odniesieniu do tej zasady w sensie proceduralnym, w tym m.in. ochrona praw słusznie nabytych i niedziałanie prawa wstecz.

Zasada zaufania obywateli do organów państwa jest mocno powiązana z zasadą praworządności, zasadą prawdy obiektywnej, zasadą uwzględniania z urzędu interesu społecznego i słusznego interesu strony. Podkreślił to m.in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 15.11.2006 r., sygn. akt: II GSK 183/06, LEX nr 290139, stwierdzając, że wynikająca z art. 8 K.p.a. zasada zaufania obywateli do organów państwa nakłada na organ administracji publicznej obowiązek praworządnego i sprawiedliwego prowadzenia

postępowania, który wyraża się w dokładnym zbadaniu okoliczności sprawy, ustosunkowaniu się do żądań stron oraz uwzględnieniu w decyzji zarówno interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli.

Z kolei art. 32 Konstytucji RP stanowi, iż:

1. Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.
2. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny.

Kolegium wskazuje, że przepisy powyższe o randze konstytucyjnej określają prawo do równego traktowania przez władze publiczne, której to zasady władze muszą przestrzegać. Jednakże z tej generalnej zasady wynika także zakaz stosowania dyskryminacji w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym. Dyskryminacji tego rodzaju nie mogą usprawiedliwiać żadne przepisy i żadne przyczyny. Od zasady równości Konstytucja nie zna żadnych odstępstw i wyjątków.

Skład orzekający zwraca uwagę na ważny aspekt analizowanej sprawy, a mianowicie przygotowanie i sporządzenie w prawidłowy sposób decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest zadaniem łatwym ze względu na konieczność posiadania odpowiednio dużego doświadczenia w praktyce administracyjnej zarówno pod względem wiedzy merytorycznej, biegłego poruszania się w skomplikowanej i obszernej procedurze z zakresu wielu dziedzin prawa administracyjnego, a niekiedy i cywilnego, a zatem decyzji takiej nie powinni przygotowywać i sporządzać urzędnicy o małym doświadczeniu.

Przy takim założeniu, tym bardziej mało zrozumiałe i nielogiczne wydaje się zaskarżone rozstrzygnięcie, ponieważ, jak to zostało już wcześniej zaznaczone, badanie zgodności lokalizacji wnioskowanej inwestycji z planem miejscowym **jest zasadniczą czynnością, podejmowaną przez organ w postępowaniu administracyjnym**. W przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z ustaleniami planu, dalsze prowadzenie postępowania w przedmiocie wydania tej decyzji jest zbędne i niecelowe.

Jednak w niniejszej sprawie organ I instancji prowadził postępowanie w całym zakresie przez prawie półtora roku, angażując wszystkie wymagane prawem organy współdziałające, narażając Stronę na duże koszty finansowe zarówno w zakresie *damnum emergens* (rzeczywistych strat), jak i *lucrum cessans* (utraconych korzyści), tak jakby nie znał podstawowego orzecznictwa w rozważanym zakresie albo, jak to ujęła Strona w swoim odwołaniu – „*organ prowadzący postępowanie szuka przesłanki prawnej do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, choć winien mieć świadomość, na jakich zasadach i w jakich realiach formalno-prawnych funkcjonują inne podobne zakłady*”.

Kolegium przypomina, że z dniem 01 maja 2004 r. Polska stała się jednym z krajów członkowskich Unii Europejskiej. W związku z tym zasady obowiązujące w Unii Europejskiej powinny być również stosowane i respektowane w naszym kraju, ponieważ stały się one częścią polskiego porządku prawnego.

Stosownie do art. 41 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 83 z dnia 30 marca 2010 r.), określającego Prawo do dobrej demokracji:

1. Każdy ma prawo do bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia swojej sprawy w rozsądnym terminie przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii.
2. Prawo to obejmuje:
  - a) prawo każdego do bycia wysłuchanym, zanim zostaną podjęte indywidualne środki mogące negatywnie wpłynąć na jego sytuację;
  - b) prawo każdego do dostępu do akt jego sprawy, przy poszanowaniu uprawnionych interesów poufności oraz tajemnicy zawodowej i handlowej;
  - c) obowiązek administracji uzasadniania swoich decyzji.
3. Każdy ma prawo do uzyskania zadośćuczynienia ze strony Wspólnoty w przypadku spowodowania jakiejkolwiek szkody przez jej instytucje lub jej funkcjonariuszy wynikającej

z wykonywania przez nich ich obowiązków, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla przepisów prawnych Państw Członkowskich.

4. Każdy ma prawo do pisemnego zwrócenia się do instytucji Unii w jednym z języków Traktatów oraz do uzyskania odpowiedzi w tym samym języku.

Konfrontując przywołane wyżej przepisy i zasady z treścią zaskarżonej decyzji należy stwierdzić, że organ I instancji dopuścił się ich naruszenia, co powoduje, że odwołanie Strony okazało się w pełni uzasadnione.

Kolegium wskazuje też, że przepisy nakazują jedynie zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu i umożliwienie zgłoszenia uwag i wniosków, co zostało w sprawie dopełnione, natomiast nie nakładają obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla przedsięwzięcia (por. wyrok WSA w Szczecinie dnia 13 marca 2014 r., sygn. akt II SA/Sz 1208/13, opubl. www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Negatywne stanowisko społeczeństwa może natomiast wpłynąć na konkretne uwarunkowania i wymogi inwestycji, co powinno znaleźć wyraz w konkretnych postanowieniach decyzji nakładających na inwestora dodatkowe obowiązki mające przeciwdziałać, bądź ograniczać negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na elementy środowiska.

Należy jednak wyraźnie zaznaczyć, że decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie. Przesłanki odmowy zgody polegać mogą wyłącznie na:

- niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 uouioś);
- odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 uouioś);
- braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 uouioś, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczonego do realizacji;
- wykazaniu znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 uouioś);
- wykazaniu, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy (art. 81 ust. 3 uouioś).

Zatem w sytuacji, gdy w sprawie nie zachodzi żadna z ww. okoliczności i sprzeciwiające się realizacji planowanej inwestycji strony ograniczają się w swoich pismach protestujących jedynie do ogólnych zarzutów, bez wskazania naruszenia konkretnej normy prawnej, np. zarzutów co do nieprawidłowego rozpoznania elementów środowiska przyrodniczego, organ I instancji nie powinien co do zasady odmawiać ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji planowanego przedsięwzięcia. Z tego punktu widzenia okoliczność, iż właściciele nieruchomości znajdujących się w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia, nie zgadzają się na jego funkcjonowanie, nie stanowi samodzielnie dostatecznej podstawy do odmowy wydania decyzji środowiskowej.

Kolegium zwraca uwagę na fakt, iż z zawartej w raporcie o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko analizy możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem wynika, że z uwagi na:

- lokalizację inwestycji na terenie przeznaczonym pod prowadzenie działalności przemysłowej;
- brak ingerencji w sposób zagospodarowania terenów sąsiednich;
- brak powodowania przekroczeń standardów jakości środowiska oraz wartości odniesienia;
- fakt, że eksploatacja inwestycji, w tym całego zakładu, nie będzie stanowić ponadnormatywnej uciążliwości dla środowiska,

brak jest obiektywnych merytorycznych przesłanek do wystąpienia negatywnych odczuć mieszkańców najbliższej usytuowanych zabudowań w odniesieniu do realizacji planowanej inwestycji.

Uwagi i założenia Inwestora w rozważanym zakresie okazały się słuszne, ponieważ z akt sprawy wynika, że nie było protestów ani sprzeciwów ze strony okolicznych mieszkańców w odniesieniu do realizacji planowanego przedsięwzięcia.

Kolegium wskazuje, że przepis art. 85 ust. 2 pkt 1 uouioś stanowi, iż:

Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

– ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,

– uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,

– wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4.

W ocenie Kolegium Burmistrz Świecia, jako organ I instancji, nie spełnił wyżej wskazanych wymogów, ponieważ wbrew normie zawartej w art. 7 i art. 77 § 1 K.p.a. nie zebrał w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego oraz nie wyjaśnił w sposób pełny stanu faktycznego sprawy.

Kolegium wskazuje, że w postępowaniu administracyjnym obowiązuje zasada oficjalności postępowania dowodowego. Okoliczność, w której strona również ma prawo wykazywania inicjatywy dowodowej, nie zwalnia organu administracji publicznej z obowiązku podejmowania z urzędu czynności zmierzających do pełnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Organ administracji publicznej jest obowiązany z urzędu ustalić, jakie okoliczności faktyczne mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy oraz ustalić, jakie dowody powinny zostać przeprowadzone w celu ustalenia powyższych okoliczności (zob. wyrok WSA w Krakowie z dnia 12 kwietnia 2023 r., sygn. akt: III SA/Kr 1605/22, LEX nr 3520277)

Jednocześnie tut. Kolegium wskazuje, że zgodnie z art. 2 Konstytucji RP, Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej.

Z kolei stosownie do art. 22 Konstytucji RP, ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny.

W myśl art. 32 Konstytucji RP, wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny.

Natomiast art. 64 Konstytucji RP statuuje prawo do własności, innych praw majątkowych oraz prawo dziedziczenia. Zgodnie z tym przepisem każdy ma prawo do własności, innych praw majątkowych oraz prawo dziedziczenia. Własność, inne prawa majątkowe oraz prawo dziedziczenia podlegają równej dla wszystkich ochronie prawnej.

Z przywołanych wyżej zasad konstytucyjnych wynikają określone uprawnienia i obowiązki wszystkich obywateli naszego kraju. Zatem Inwestor w ramach swoich uprawnień właścicielskich może zgodnie z zasadą wolności gospodarczej podejmować dowolną działalność, polegającą na przykład na budowie zakładu produkcyjnego SOIL-EKO,

jednakże pod warunkiem, że podejmowane przez niego działania będą zgodne z obowiązującym porządkiem prawnym.

Należy podkreślić, co było już wcześniej zaznaczone, że teren planowanego przedsięwzięcia objęty jest m.p.z.p., który został przyjęty Uchwałą nr 35/15 Rady Miejskiej w Świeciu z dnia 29 stycznia 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu Strefy Rozwoju Gospodarczego Vistula Park II we wsi Sulnowo (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. Z 19 lutego 2015 r., poz. 499). Zgodnie z ustaleniami m.p.z.p. teren przedsięwzięcia został oznaczony symbolem 8P/U, co oznacza, że przeznaczenie terenu jest następujące: tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, zabudowy usługowej (w tym handel).

Kolegium podkreśla, że stosownie do art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1587 ze zm.), zwanej dalej: „u.odp.” przez gospodarowanie odpadami - rozumie się przez to zbieranie, transport lub przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie, wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami;

Z kolei w myśl art. 3 ust. 1 pkt 3 u.odp. przez gospodarkę odpadami - rozumie się przez to wytwarzanie odpadów i gospodarowanie odpadami;

Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 u.odp., przez magazynowanie odpadów - rozumie się przez to czasowe przechowywanie odpadów obejmujące:

- a) wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę,
- b) tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów,
- c) magazynowanie odpadów przez prowadzącego przetwarzanie odpadów.

W myśl zaś art. 3 ust. 1 pkt 34 u.odp., przez zbieranie odpadów - rozumie się przez to gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie nieprowadzące do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i niepowodujące zmiany klasyfikacji odpadów oraz tymczasowe magazynowanie odpadów, o którym mowa w pkt 5 lit. b.

Z kolei stosownie do art. 3 ust. 1 pkt 21 u.odp., przez przetwarzanie - rozumie się przez to procesy odzysku lub unieszkodliwiania, w tym przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie.

Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 14 u.odp., przez odzysk - rozumie się przez to jakikolwiek proces, którego głównym wynikiem jest to, aby odpady służyły użytecznemu zastosowaniu przez zastąpienie innych materiałów, które w przeciwnym przypadku zostałyby użyte do spełnienia danej funkcji, lub w wyniku którego odpady są przygotowywane do spełnienia takiej funkcji w danym zakładzie lub ogólnie w gospodarce.

Stosownie zaś do art. 3 ust. 1 pkt 30 u.odp., przez unieszkodliwianie odpadów - rozumie się przez to proces niebędący odzyskiem, nawet jeżeli wtórnym skutkiem takiego procesu jest odzysk substancji lub energii.

Przytoczone wyżej definicje wskazanych pojęć z zawartego w art. 3 u.odp. słowniczka ustawowego, w konfrontacji z zakresem działalności planowanego przedsięwzięcia polegającej na produkcji 4 rodzajów produktów, tj.: nawozów wapniowych, polepszaczy glebowych, kruszyw, podłoży i materiałów rekultywacyjnych, gdzie materiałem wejściowym do produkcji wskazanych nawozów będą odpady, których lista oraz ilości zostały szczegółowo przedstawione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a więc zarazem stanowiącej działalność produkcyjną związaną z eksploatacją instalacji do przetwarzania odpadów oraz z przeznaczeniem terenu o oznaczeniu 8P/U, w ocenie tut. Kolegium jednoznacznie wskazują, wbrew stanowisku Burmistrza Świecia, że planowana inwestycja jest zgodna z ustaleniami obowiązującego m.p.z.p.

Kolegium podkreśla, że z przywołanego przez stronę odwołującą się aktualnego orzecznictwa w sposób jednoznaczny wynika, że organ I instancji nie ma racji, bowiem planowane przedsięwzięcie jest zgodne z ustaleniami m.p.z.p.

Przykładowo Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt: II OSK 15153/16, LEX nr 2200844, stwierdził, że „Z przepisów rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) wynika, że w projekcie rysunku planu miejscowego należy stosować podstawowe barwne oznaczenia graficzne i literowe dotyczące przeznaczenia terenów. W przypadku terenów infrastruktury technicznej przeznaczonych na gospodarowanie odpadami jest to symbol "O" i kolor ciemnoszary (pkt 7.1 załącznika nr 1 do rozporządzenia). Nie oznacza to jednak, że tylko na tak oznaczonych terenach dopuszczalne jest gospodarowanie odpadami. Tego rodzaju wąska wykładnia przepisów rozporządzenia prowadziłaby do nieuzasadnionego ograniczenia zarówno władztwa planistycznego gminy, jak i swobody działalności gospodarczej. Oznaczałaby bowiem, że gospodarowanie odpadami możliwe jest tylko na terenach oznaczonych symbolem O, a więc tylko w ściśle określonych i z góry przewidzianych miejscach.”

Według Burmistrza Świecia prowadzenie działalności związanej z przetwarzaniem odpadów na terenach obiektów produkcyjnych, składów i magazynów (P) oraz usług (U), spowodowałoby sprzeczność z zapisami art. 15 ust. 2 pkt 1 oraz art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2023 r., poz. 977 ze zm.), który przyjmuje ład przestrzenny za podstawę działań planistycznych, z uwagi na diametralnie różny sposób użytkowania tych terenów z punktu widzenia urbanistycznego, jak i funkcjonalnego.

Wyżej przedstawione stanowisko organu I instancji w sposób oczywisty jest nieprawidłowe i stojące w sprzeczności z ugruntowaną linią orzecniczą sądów administracyjnych.

W tym miejscu Kolegium zaznacza, że swoje stanowisko w sprawie Burmistrz Świecia oparł m.in. na opinii z dnia 23 czerwca 2023 r., znak: BAGiGG.6724.16.2023, Kierownika Wydziału Budownictwa, Architektury, Geodezji, Gospodarki Gruntami i Planowania Urzędu Miejskiego w Świeciu – mgra inż. Wiesława Ratkowskiego, który działając z upoważnienia Burmistrza Świecia, w ramach odpowiedzi na zapytanie swojego przełożonego, a więc Burmistrza Świecia, o ostateczną weryfikację zgodności planowanej inwestycji z obowiązującym m.p.z.p., w konkluzji opinii stwierdził, że: „Budowa zakładu produkcyjnego SOIL PRO-EKO” zlokalizowanego na działkach nr 16/3 i 17/8, w obrębie ewidencyjnym Sulnowo, związanego z przetwarzaniem odpadów, nie jest zgodna z ustaleniami m.p.z.p.”.

Kolegium podkreśla, abstrahując od wadliwości merytorycznej tej opinii, że opinia udzielona organowi administracji publicznej, jakim jest Burmistrz Świecia przez jednostkę organizacyjną mu podległą, jaką jest Wydział Budownictwa, Architektury, Geodezji, Gospodarki Gruntami i Planowania Urzędu Miejskiego w Świeciu, jest irrelevantna prawnie, a więc nieistotna prawnie, ponieważ praktycznie jest to opinia udzielona organowi przez jednostkę wewnętrzną Urzędu Miejskiego w Świeciu, a więc właściwie przez samego siebie.

Słusznie więc Kierownik Wydziału Budownictwa, Architektury, Geodezji, Gospodarki Gruntami i Planowania Przestrzennego – mgr inż. Wiesław Ratkowski w piśmie z dnia 26 lipca 2023 r., podtrzymując swoje stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 23 czerwca 2023 r., zaznaczył że „niniejsze stanowisko nie posiada charakteru wiążącego, a co najwyżej może być brane pod uwagę tak, jak każdy inny dowód podlegający ocenie organu decyzyjnego”.

Kolegium zaznacza więc jeszcze raz, że analiza postanowień mpzp oraz definicji zawartych w u.odp., a w tym m.in. ustawowej definicji gospodarowania odpadami, magazynowania odpadów, zbierania odpadów, przetwarzania odpadów, odzysku oraz unieszkodliwiania, z uwzględnieniem projektowanej działalności planowanego zakładu, prowadzi do wniosku, iż nie ma sprzeczności pomiędzy lokalizacją planowanego przedsięwzięcia a ustaleniami m.p.z.p., co wadliwie stwierdził Burmistrz Świecia w zaskarżonej decyzji.

W ocenie Kolegium organ I instancji w sposób błędny dokonał interpretacji ustaleń m.p.z.p., nie uwzględniając aktualnego orzecznictwa sądów administracyjnych w rozważanym zakresie oraz stanu faktycznego sprawy.

Kolegium zaznacza też, że stosownie do wyroku NSA z dnia 31 marca 2009 r., sygn. akt: II OSK 430/08, LEX nr 526581, *„Nie jest dopuszczalna taka wykładnia zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, będącego aktem prawa miejscowego, która prowadziłaby do nieusprawiedliwionego ograniczenia zasady wolności gospodarczej.”*.

Zatem jeśli uchwała Rady Miejskiej w Świeciu w przedmiocie m.p.z.p. nie definiuje szczegółowo określonych pojęć, lecz odsyła do ustaw szczególnych, to takie ustalenie planu nie powinno być interpretowane na niekorzyść Inwestora, ale z uwzględnieniem zasady wolności gospodarczej (zob. wyrok WSA w Lublinie z dnia 09 lipca 2009 r., sygn. akt: II SA/Lu 215/09, LEX nr 553114).

Tut. Kolegium przypomina jednocześnie, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest decyzją związaną, a więc nie jest decyzją uznaniową. Oznacza to, że **decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie**. Przesłanki odmowy zgody zostały już wcześniej wskazane w niniejszej decyzji.

Reasumując, zgodnie z art. 138 § 2 K.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, w sytuacji, gdy organ ten przeprowadził postępowanie wyjaśniające, ale z rażącym naruszeniem norm prawa procesowego albo w ogóle takiego postępowania nie prowadził. Wprawdzie organ pierwszej instancji prowadził postępowanie wyjaśniające, w tym uzyskał wymagane prawem opinie i uzgodnienia organów ochrony środowiska, jednakże nie ustalił właściwie stanu faktycznego sprawy, nie dokonał prawidłowej analizy raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, nie ustosunkował się do opinii i uzgodnień organów współdziałających, a więc nie rozpatrzył wnikliwie całego materiału dowodowego, zaś uzasadnienie decyzji nie odpowiada niezbędnym, ustawowym wymogom.

Rolą Burmistrza Świecia w ponownie przeprowadzonym postępowaniu będzie, mając na uwadze w szczególności argumentację i wytyczne tut. Kolegium:

- 1) ustalenie w sposób pełny stanu faktycznego sprawy, a w tym zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami m.p.z.p.;
- 2) rozważenie konieczności przeprowadzenia ponownego postępowania ocenowego;
- 3) dokonanie weryfikacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 4) ustosunkowanie się merytoryczne do opinii i uzgodnień organów współdziałających.

Swoim ustaleniom organ I instancji da wyraz w uzasadnieniu podjętego rozstrzygnięcia, które winno odpowiadać wymogom określonym w art. 107 § 3 K.p.a. oraz w art. 85 ust. 2 pkt 1 uouioś.

Organ I instancji w procesie decyzyjnym nie może też zapominać o wynikającej z art. 81a § 1 K.p.a. zasadzie rozstrzygnięcia wątpliwości faktycznych na korzyść strony, zgodnie z którą,

„Jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnień, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony.”

Jednocześnie tut. Kolegium wskazuje, że przesłanka niedających się usunąć wątpliwości występuje, gdy nie ma dowodów i nie ma możliwości ich uzyskania. Zasada ta oznacza, że wątpliwości faktyczne rozstrzygnąć należy na korzyść strony tylko wtedy, gdy przez reguły oceny dowodów wskazane w art. 80-81 K.p.a. organ nie jest w stanie ustalić jednoznacznie stanu faktycznego (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 maja 2020 r., sygn. akt: II OSK 3031/19, LEX nr 3072130).

Zgodnie z utrwaloną linią orzeczeń sądów administracyjnych, celem art. 81a § 1 K.p.a. jest przeciwdziałanie przyjmowaniu przez organu wersji niekorzystnej dla strony w sytuacji, w której w sprawie są co najmniej dwie zasadniczo sprzeczne, ale równie prawdopodobne w realiach danej sprawy, możliwe wersje stanu faktycznego. Celem tego przepisu nie jest natomiast uchylanie się strony od odpowiedzialności administracyjnej poprzez wykazanie zaistnienia w sprawie jakichkolwiek wątpliwości, pomimo tego, że zebrany materiał dowodowy, oceniony zgodnie z art. 80 K.p.a., pozwala na przyjęcie w sposób stanowczy, że zaszły okoliczności opisane w hipotezie relewantnej normy prawa materialnego (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 sierpnia 2018 r., sygn. akt: IV SA/Wa 937/18, LEX nr 2701798).

Dostrzeżone w postępowaniu wyjaśniającym braki nie mogą być sanowane w postępowaniu odwoławczym, ponieważ naruszałoby to zasadę dwuinstancyjności postępowania, której istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu sprawy (wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 2 września 2009 r., sygn. akt II SA/Bd 289/2009, opubl. LexPolonica nr 2436790).

Tak jak to było już wyżej zaznaczone, obecna konstrukcja prawna decyzji kasacyjnej opiera się na dwóch kumulatywnych przesłankach, a mianowicie: wydaniu decyzji pierwszoinstancyjnej z naruszeniem przepisów postępowania, czyli przepisów kodeksowych lub przepisów o postępowaniu zawartych w ustawach szczególnych, oraz uznaniu przez organ odwoławczy, że konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Wobec tego samo naruszenie przepisów postępowania przez organ pierwszej instancji, chociaż jest konieczną przesłanką uchylecia decyzji, nie jest przesłanką wystarczającą. Zakończenie postępowania odwoławczego w sposób kasacyjny wymaga bowiem dodatkowo stwierdzenia, że zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego co do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia. Chodzi więc o sytuację, gdy zasada dwuinstancyjności postępowania wyłącza przeprowadzenie w tym zakresie uzupełniającego postępowania dowodowego, gdyż jego zakres wskazuje, że w swej istocie organ odwoławczy musiałby sam przeprowadzić postępowanie wyjaśniające odnośnie kwestii mogących mieć bezpośredni wpływ na treść decyzji (zob. wyrok WSA w Białymstoku z dnia 15 września 2016 r., II SA/Bk 443/16, LEX nr 2147062). Taka też sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie (por. wyroku WSA w Bydgoszczy z dnia 19 lutego 2020 r., sygn. akt: II SA/Bd 850/19 oraz wyrok NSA z dnia 17 marca 2021 r., sygn. akt: III OSK 4021/21).

Kolegium zaznacza też, że realizacja przedsięwzięć takich jak m.in. przedmiotowa inwestycja, zawsze wiąże się z określonymi uciążliwościami dla okolicznych mieszkańców, co potwierdza również fakt zakwalifikowania tego przedsięwzięcia do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, lecz okoliczność ta wiąże się także z określonymi ustawowymi konsekwencjami i obostrzeniami, jakie nakładane są na inwestora i jeżeli inwestor spełni wszystkie nałożone warunki, to znaczy, że będzie działał zgodnie z prawem, a więc również zgodnie z przepisami z zakresu ochrony środowiska.

Kolegium wskazuje również, że w rozpatrywanej sprawie istotna jest funkcja i znaczenie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która stwarza jedynie i określa niezbędne warunki, jakie powinny być spełnione, aby inwestycja mogła zostać zrealizowana. Strony niniejszego postępowania mają prawo aktywnie korzystać z ustawowo zakreślonych uprawnień strony także w procesie inwestycyjnym i porealizacyjnym. Oznacza to, że w każdym przypadku naruszenia warunków określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach istnieje możliwość interwencji i podjęcia działań ochronnych przewidzianych przez właściwe przepisy prawa.

Sporządzając uzasadnienie decyzji Burmistrz Świecia zadba o to, by należycie i wyczerpująco wyjaśnić podstawę faktyczną i prawną rozstrzygnięcia, wskazując w sposób jednoznaczny te ustalenia faktyczne, które zadecydowały o rozstrzygnięciu, jednocześnie dbając o poprawność językową uzasadnienia decyzji.

Decyzja organu I instancji powinna być bowiem sporządzona w sposób poprawny zarówno pod względem formalnym jak i merytorycznym, przy zachowaniu podstawowych zasad postępowania administracyjnego.

Kolegium zaznacza, że zgodnie z cytowanym już wcześniej art. 138 § 2 K.p.a., organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W orzecznictwie podkreśla się, że zalecenia dotyczące okoliczności, jakie trzeba wziąć pod uwagę przy ponownym badaniu sprawy, wiążą organ I instancji tylko co do obowiązku wyjaśnienia tych okoliczności. Natomiast sposób przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego co do istnienia tych okoliczności i ocena zgromadzonych w tym celu dowodów należy do wyłącznej kompetencji organu I instancji (zob.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 17 czerwca 2008 r., sygn. akt: II SA/Lu 204/08, LEX nr 509845). O treści merytorycznego rozstrzygnięcia powinien decydować organ I instancji, **przed którym postępowanie toczy się „od początku”** (zob.: wyrok WSA w Warszawie z dnia 19 października 2007 r., sygn. VII SA/Wa 867/07, LEX nr 440227).

Zgodnie z wyrokiem WSA w Rzeszowie z dnia 20 lutego 2018 r. (sygn. II SA/Rz 745/16, LEX nr 2448587), w sytuacji, gdy organ odwoławczy w uzasadnieniu decyzji przekazującej sprawę do ponownego rozpatrzenia podał, jakie konkretnie okoliczności należy wziąć pod rozwagę przy ponownym badaniu sprawy, **zobowiązuje to organ I instancji do wypowiedzenia się w tym zakresie.**

Kolegium wskazuje, że choć na gruncie K.p.a. nie ma przepisu, który wprost wskazywałby na związanie organu I instancji wytycznymi organu odwoławczego zawartymi w decyzji wydanej na podstawie art. 138 § 2 K.p.a., **to jednak niewykonanie tych wytycznych przez organ I instancji musi być kwalifikowane jako naruszenie przepisów postępowania**, z których pośrednio możliwe jest odkodowanie istnienia takiego obowiązku (zob.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 26 września 2019 r., sygn. akt: II SA/Ol 700/19, Lex nr 2727759).

Mając powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy orzekło jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, za pośrednictwem tut. Kolegium, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Termin ten uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona wniosła sprzeciw od decyzji wprost do sądu administracyjnego.

Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Stosownie do obowiązku wynikającego z art. 107 § 1 pkt 9 K.p.a., Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy wskazuje, że zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2003 Nr 221 poz. 2193 ze zm.) wpis stały od sprzeciwu od decyzji wynosi 100,00 zł.

Zgodnie z art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1634 ze zm. ze zm.), prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Stosownie do art. 243 § 1 tej

ustawy, prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. Pan Michał Schmidt
EKOTER ochrona środowiska Michał Schmidt
ul. K. Libelta 5/1, 85-080 Bydgoszcz
pełn. Inwestora PRO-EKO Sp. z o.o.
z siedzibą w Grudziądzu
2. Pozostałe strony poprzez obwieszczenie
3. Burmistrz Świecia wraz z aktami sprawy
4. SKO w Bydgoszczy a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
ul. Dworcowa 81, 85-009 Bydgoszcz.
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Świeciu
ul. Sądowa 5, 86-100 Świecie
3. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku
Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie
ul. Ks. Franciszka Rogaczewskiego 9/19
80-804 Gdańsk

Skład orzekający:

Przewodniczący: .....

Członek: .....

Członek: .....

